

ad § 29.

Paragraffens Bestemmelse om Arveladerens Ret til at give Brugets Overtager en særlig Stilling er indsat, for at der kan sikres en fortsat forsvarlig Drift af Bruget. Iøvrigt henvises til §§ 26 og 27 i Arveforordningen af 21. Maj 1845 og Forordningerne af 13. Maj 1769 og 12. November 1837 om Selvejerbønders Testationsret.

ad § 30.

Bestemmelserne om tvungen Forsikring af Bygninger, Inventar og Besætning er i Overensstemmelse med Landbokommissionens Udkast § 9.

Naar der i Paragraffen indeholdes Bestemmelse om, at den foreslaaede Forsikring ogsaa kan optage offentlige Institutioner samt tegne Forsikring for private, saa skulde denne Bestemmelse gøre det muligt at danne Begyndelse til en gensidig Brandforsikring for Færøerne, der gennem mange Aar har beskæftiget Lagtinget, men som endnu ikke har fundet sin Løsning, væsentlig paa Grund af, at den fornødne Garantikapital ikke kunde præsteres. Hvis Jordfonden faar den tiltænkte Tilgang af Midler, vil disse Midler danne et forsvarligt Grundlag for en Forsikring som den foreslaaede.

Ved at der ogsaa er Adgang for private til at tegne Forsikring i den foreslaaede Forening, vil en betydelig Tilgang af saadanne Forsikringer kunne medføre en forholds-mæssig Nedsættelse i de høje Præmier, der for Tiden tages for Brandforsikringer her paa Øerne.

Efterhaanden som Opsparing af Midler finder Sted ved Præmiernes Indbetaling, vil det være muligt at oprette en særlig Forsikringsfond, hvorved en Udløsning af Jordfonden, kan finde Sted.

Kapitel IV.

Om Erhvervelse af Jord.

Det er en kendt Sag, at der hyppigt ved Udskiftning i Anledning af Opdyrkning af Udmark, hvor Fæstegods og Odelsgods ligger i Fællig, kun bliver indhegnet til Opdyrkning de Arealer, som tilfalder Kongsgodset til Viderealg til Træer, medens Odelsgodsets Andel formelt udskiftes, men ikke bliver indhegnet til Opdyrkning; i enkelte Tilfælde kan Indhegning vel nok finde Sted, men bliver ofte Odelsgodset i saa Fald overladt besiddelsesløse som Godtgørelse for Opførelse af Gærder o. lign. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, om det Offentlige kan søge saadanne Arealer, der er egnet til Opdyrkning, erhvervede fra Jordfonden, der formodes at komme til at raade over de fornødne Midler til Betaling af saadan Jord, og gennem sin Administration kan paase, at hensigtsmæssig og planmæssig Udlodning kan finde Sted. Erhvervelse af saadanne til Opdyrkning egnede Arealer eller andre dyrkbare Odelsgodset tilhørende Arealer, der ligger udyrket hen, vil i de allerfleste Tilfælde kunne ske ad Frivillighedens Vej; dog har man som en sidste Udvej foreslaaet visse yderst lempelige Regler for en tvungen Afstaaelse, hvilke Regler f. Eks. vil være hensigtsmæssige i et Tilfælde, hvor blot enkelte Ejere af et Fællig maatte modsætte sig Afstaaelse af et Fællesareal, der er egnet til Opdyrkning, og som efter de anførte Regler vil kunne afstaaes uden væsentlig Skade eller Ulempe for vedkommende Ejere.

ad § 31.

Denne Paragraf indeholder en almindelig Bemyndigelse for Landbrugsudvalgene efter endelig Afgørelse af Landbrugsraadet at erhverve Arealer for Jordfonden samt være vedkommende Forstanderskab behjælpelig med Erhvervelse af fornødne Arealer til Byggegrunde.

ad § 32.

Hensigten med denne Bestemmelse er at modarbejde en for det almene Vel skadelig Spekuleren i Grundstigningsværdi, der ikke skyldes Ejerens eget Arbejde eller Kapitalanbringelse.

For at lette jordsøgende Adgang til Opdyrkningsjord kan Landbrugsudvalget optræde som Mellemand mellem Ejeren og den jordsøgende Person.